Come Vorrei

On August 28, 2019

Povestea din spatele epicului vieții este tabloul unei lumi ghicite, interpretate, dar puțin cunoscute, la care trebuie să-i adaugi mereu câte ceva.

Cu mult timp în urmă, o grădină plină de trandafiri mi-a câștigat interesul total. Forța cu care trandafirii se întrupează în individual, în multe concepții lumești, în ceea ce se numește "stare de bine", este construită în jurul unui demers de modelare a sinelui, între adevăr și lucruri trecătoare. Aici am descoperit prima dată fascinația florilor, a peisajului natural și a artei alească cu grijă și finețe, de care te simți atras cu acea curiozitate de artist menită să observe în fiecare detaliu o nouă reprezentație a realității bazată pe o formulă cu extract emoțional: „E prea puțin din tot ce-ar trebui spus."

Dar e destul de trist în viață să nu ai cu cine te plimba într-un asemenea colț de rai, ideal pentru un plus de însuflețire, atunci când din fiecare clipă, aducătoare de pace, cu implicații profunde, se poate fructifica talentul artistului de a face posibilă atingerea absolutului și intrarea într-o altă fază a procesului de creație. Percepția unei persoane, sau ce gândește ea, este o receptare curată a valorilor spiritului pur, a existenței vulnerabile obligate să se reinventeze prin forța ei supremă: iubirea, pe care la un moment dat Leonard Cohen o recunoștea ca fiind o bucată din inima omului de mare caracter.

Acum, când scriu toate astea, nu pot decât să întâmpin acel moment de vulnerabilitate emoțională, ca într-un vis pe care continui să-l trăiesc tăcut, cu noblețe, cu grație, prin aducerea aminte a încântărilor nespuse și a frumuseților închipuite, în mijlocul unui tablou înscris în dimensiunile unui roșu intens care transcede cu ușurință între stări, gânduri, lumină divină și concepte difuze.

Amintirile încă mă bântuie, mă consolează cu vorbe, cu impuls creator, cu gândire în imagini, ridicându-mă cu delicatețe, cu noblețe, cu mândrie, în înaltul unei pretinse dezveliri a sufletului. Dar ele niciodată nu mă îndestulează cu un conținut de 100% forță expresivă. Fiindcă ceea ce revine în amintire, ce se lasă regăsit în orice timp este probabil trist, dureros și deziluzionant, la fel ca îmbrățișarea unei mame pe care vrei s-o prelungești în mod repetat, dar nu o mai simți niciodată venind.

Leadership: Poți să mărești impactul dintre ceea ce te face să simți una cu sufletul altei ființe și ceea ce prezinți lumii prin filtrul similarității cu un element fundamental al ambianței tale vizuale?

Acest moment al amintirii așa zis nemuritoare, fără de seamăn, captivant și înduioșător totodată, completat cu rafinament cromatic și stimulat cu o nouă înflorire a trandafirilor, este intens luminat prin subtila plăcere a unei companii plăcute, spre cinstirea unei calități emoționale cu care se investește culoarea roșie: pasiunea de a trăi prin dăruire de sine, prin sinceritate, prin împlinire estetică și prin poveștile altora. *Ci sono giorni in cui non dormo e penso a te...*

Incontestabil. M-am lăsat cucerit de noutatea întâlnirii pe care mi-a oferit-o un alt soi de intervenție estetică, un alt sortiment de însuflețire a minții și a sufletului, care te absoarbe cu totul, fără scăpare, într-un vârtej al atracțiilor de frumos, al tentațiilor irezistibile, al senzațiilor de puternic afect într-un univers pe care îl numesc cu atât de mult drag: Universul Meu. Trandafirii au farmecul de a aduce lângă tine acei oameni cu totul deosebiți, de care nu te poți despărți. *Come vorrei che tu mi amassi a modo mio..*

Pentru o fată tânără și dezinvoltă ca ea, trandafirii își fac destoinic datoria de a transmite ceea ce cuvintele, de multe ori, nu reușesc, facilitând intrarea într-o lume fără hotare, într-o lume care nu se sfârșește nicăieri. Ea era parcă descoperirea mea dintr-o altă viață, un mod spontan de transcendere a știutului, îmbogățind permanent conținutul perceput cu unul imaginat prin forța de a exprima în imagine și culoare o lume interioară complexă. *Come vorrei che questo amore che va via...*

Leadership: Conținutul redat de imaginea creației tale poate fi perceput ca semn al superiorității în transmiterea unei game variate de emoții, în funcție de ceea ce dorești să experimentezi printr-o demonstrație de încredere în valoarea actului artistic propus?

Conținutul redat de imaginea creației mele, trandafirul văzut ca protagonist al unei povești de viață autentice, poate fi perceput ca semn al superiorității în transmiterea unei game variate de emoții numai atunci când fac apel la ideea seducătoare de eleganță atemporală, prezentată în mod inedit în jurul unui subiect sensibil, de factură romantică și artistică în același timp.

Astfel, induc o anumită percepție pozitivă despre mine, o anumită doză de sensibilitate, ceea ce mă plasează deasupra ariilor de interes material și mă transformă într-un izvor al expresivității care nu-și găsește egal în lume, mai ales pe tema leadershipului.

Mi-a zâmbit. I-am oferit un trandafir Double-Delight în semn de respect adus puterii ei de a captiva atenția, de a provoca imaginația, de a transmite stări, prin îmbinarea dintre o poetică vie a visării și o versiune deghizată a gestului de acoperire a gurii, ca atunci când ești luat prin surprindere. *Senza parole* . Nicio rezistență din partea ei.

Privit cu ochiul admirației pentru frumos, trandafirul face trecerea de la instinct la sentiment.

Era blândă și iubitoare, înzestrată cu abilitatea de a privi dincolo de înfățișarea celui care o ține prizonieră în tabloul emoționant, înălțător, sugestiv, al unei lumi ghicite. Varianta „îmblânzită" a expresionismului. Frumusețea ei părea să aibă acea calitate a operei de artă care te face să înțelegi ceea ce îți este ambiguu, să dezlegi marele mister al autonomiei limbajului artistic într-un mod care îți face plăcere. *Senza cadere in una nuova gelosia* ...

Să fii al nimănui, să nu aparții nici unei sfere a picturii, să trăiești ca un exilat, este un sentiment al naibii de dureros. Trebuia să mă adresez inimii, asemenea unui artist ce descoperă atingerea delicată a naturii. Pe această ființă atât de drăguță, politicoasă, frumoasă, sinceră, spirituală și unică pe această lume, n-o voi uita niciodată. La fel cum nici ea nu va uita vreodată de mine, căci trandafirii au creat deja acea experiență subtilă a bunei dispoziții, transformată într-un sentiment de căldură care te hrănește constant cu magia unei *illusione di un bell'aspetto per sempre.*

Am avut ocazia de a ne revedea, cu totul întâmplător, într-un moment plin de sinceritate și tandrețe, anticipând estetica celor trei criterii ale împlinirii umane: farmecul de a fi empatic, grația de a da sens vieții și forța de a merge înainte. Ne-am amintit de prima noastră întâlnire, și ne-am comportat întocmai ca niște trandafiri care înfloresc tot anul. Parfumul lor puternic și cuceritor, atât de dulce, pur și senzual, putea fi simțit doar printr-o frumoasă alăturare de cuvinte: "noblețea sufletului și eleganța gesturilor mărunte".

Valoarea actului artistic propus de un iubitor de frumos poate fi exprimată prin atenția acordată unei clipe de sinceritate din care este posibil să renască acea atitudine de înrudire cu natura, dar mai ales acea atitudine de spirit, umilă față de grandoarea creației numită " *Starmi Vicino* ".

Come Vorrei aduce în prim plan instinctul de a conserva momentul, starea și sentimentele unui artist care refuză să înstrăineze tabloul pe care îl consideră încă neterminat, găsind mereu câte ceva de adăugat la el.

În numele iubirii și al artei, exprimate prin roșul trandafirilor, important este să nu te gândești niciodată cât anume va persista constanta numită "acum", ci să permanentizezi acea stare de non-separare pe care prima întâlnire o strecoară mai degrabă într-o proiecție astrală, decât în plan fizic, în tabloul unei lumi ghicite, interpretate, dar puțin cunoscute, la care trebuie să-i adaugi mereu câte ceva...

* Notă: Ricchi E Poveri - Come Vorrei

Source: https://neculaifantanaru.com/come-vorrei.html